

Имрӯз ба тамоми мардуми кишвари азизамон макседи асосии ватанфурӯш, зархарид, хоини миллат Кабирӣ ва паймони миллии ӯ ошкор аст. Зеро аз баромадҳои ин бадбахт бараъло маълум мегардад, ки ӯ танҳо молу сарватро меҳонад на ҳаёти осудаи мардумро. Дар фаъолияти ҳамаҷузъи ҳеш ин хоинони миллат мардумро ба гумроҳӣ ва барангехтани кинаю адоват ҳидоят намуда, меҳонанд бо роҳи адохтани низоъи дар байни миллат сиёсати давлатию ҷамъиятӣ ва ҳаёти осудаи мардумро ҳалалдор созанд. Аммо ин ватанфурӯшон яъне Кабирӣ ва ҳаммаслақонаш бояд бидонанд, ки имрӯз мардуми Тоҷикистони азиз хуб медонанд, ки маҳс дар натиҷаи захираҳои шабонарӯзии Пешвои муаззами миллат дар ин сарзамин сулҳу субот пойдор буда, сокинонаш дар ҷазои ободу осуда умр ба сар мебаранд ва ҳамеша сиёсати пешгирифти Сарвари давлатро пайравӣ намуда, ҳеч ғох намегузоранд, ки ноҳалафе ба ҳоки ватан Ҷадами нопоки худро гузорад.

Бояд таъкид намуд, ки тибқи қонунгузори байналмиллалӣ ва миллӣ имрӯз ифротгаройе аз ҷиҳати вазнинтарин ба ҳисоб рафта, он амниятӣ шаҳрвандон ва ҷамъиятро ҳалалдор месозад. Ҳиёнат ба ватану миллати ҳеш гуноҳи нобахшидани буда, ҷазои хоини миллат танҳо марг мебошад.

Дар давоми солҳои Истиқлолияти давлатӣ бо сарвари оқилонаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон бо вучуди бисёр мушқилоту монеаҳо таҳкурсии давлати сохибхитиямонро гузоштаанд ва ба қорҳои азими бунёдкориву созандагӣ шурӯъ намудаанд. Дар тӯли ин солҳои тақдирсоз ҷӣ қадар заводу фабрикаҳо, қорхонаву ташкилотҳои нав, муассисаҳои таълимӣ, фарҳангӣ, тиббӣ бунёду азнавсозӣ гардиданд. Бо эътимоди қомил метавон гуфт, ки ибтидои қарни XXI барои мо шохроҳи таҳкими истиқлолияти кишвар, пойдории сулҳу субот, рушду нумӯи давлатдории миллӣ ва кишвари сохибистиклолро ба сӯи ояндаи неку осуда, зиндагии хушбахтона ва давлати мутамаддини қаҳонӣ ҳоҳад қушод.

Кабирӣ ва пайравонаш ҳеч ғох сулҳу ваҳдати қоро ҳалалдор қарда наметавонад. Зеро қар яке тарафдори сулҳу субот, ҷадигарқаҳӣ ва ободиву оқошқаҳии Ватани азизамон бо ном Тоҷикистон қастем ва намегузорем, ки қасе ва қизе ваҳдати миллии қоро ҳалалдор созад. Мо баҳри қамачониба обутоб ёфтани ҳеш дар руҳияи ватандӯстӣ, хушқориву зирақии сиёсӣ, ҳудогоҳии миллӣ, пешгирии ҳуқуқвайронқувиву қинойтқорӣ, муқориза алайҳи шомилшавӣ ба қар қуна қизбу қаракатҳои террористиву экстремистӣ,

таъмини волоияти конун ва омӯхтани илму дониш ва ҳунаrhoи мардумӣ кӯшиш ба ҳарч медихем. Харгиз намегузорем, ки душмани миллати тоҷик ба мақсадҳои ғаразноки ҳеш бирасад. Бо катъият изҳор менамоем, ки ҳеч гоҳ нақшаҳои нопоки Кабирӣ ва паймони миллии у амалӣ намешаванд ва нахоҳад шуд!

Муллоев Н.-сармутаҳассиси шӯъбаи рушди иҷтимоӣ ва робита бо ҷомеа